

DE 9 SYMBOLER I FOLKEKIRKENS LOGO

Hvad er et logo?

De fleste forretninger, virksomheder, institutioner eller sportsklubber har deres eget logo. Når vi ser et logo, ved vi straks, hvad det står for, fordi vi kan genkende det. Et logo er på en måde et billede af noget, vi genkender. Et logo er derfor en slags symbol eller tegn. Trafikskilte – for eksempel – er således symboler, der fortæller os, hvad vi må eller ikke må.

Folkekirken fik for nogle år siden sit eget logo. Tilmed et logo med mange symboler. Symboler der tilsammen fortæller om at kirken er rummelig – at den er for alle. I logoet ser vi først og fremmest et kors i en cirkel. **Cirklen** fortæller om døbefonten, og den henviser til dåben som den handling, der gør det enkelte menneske til en del af det kristne fællesskab. **Korset** er udformet på en sådan måde, at både det maskuline og det feminine – det mandlige og det kvindelige - er med. Igen for at fortælle at kirken er for alle. I cirklen er der 9 forskellige symboler, der tilsammen fortæller, at kirken er et sted, hvor alle har lov til at komme. Derfor hedder kirken en *folkekirke* – ligesom det hedder *folkeskole*.

Hvad står symbolerne for?

Herunder er forklaret, hvad de 9 symboler hver især betyder:

KORSET

Korset er kristendommens vigtigste symbol. Det er det, fordi Jesus – Langfredag – blev dømt til døden på et kors. Korsfæstelse var en almindelig henrettelsesmetode på Jesu tid.

Korset kendes også fra tiden før Kristus, men det er først med Jesu død, at det bliver et vigtigt symbol for kristne. Så vigtigt at når et barn bliver døbt, så tegner præsten korsets tegn foran barnets ansigt og bryst. Præsten tegner også korsets tegn, når velsignelsen lyder i kirken. Når der er begravelse eller bisættelse bliver korset også tegnet foran kisten med den døde.

Mange mennesker går med en halskæde med et kors i om halsen, for at vise at de tror på Kristus.

Man kan altså sige, at korset er symbol for tro.

HJERTET

Mange mennesker – nok især kvinder – har en halskæde med et hjerte. Det fortæller om kærlighed, og de har sikkert fået det af deres ægtefælle – én der elsker dem. Et hjerte er symbol på kærlighed.

Når hjertet også betragtes som et kristent symbol, er det fordi det skal fortælle om Guds kærlighed til mennesker og menneskers kærlighed til hinanden – det vi kalder næstekærlighed.

I "Den lille Bibel" i Johannesevangeliet kapitel 3 vers 16 står der: "Således elskede Gud verden, at han sendte sin søn". Det var af kærlighed, at Gud sendte Jesus til vores runde jord. Det var af kærlighed, at Gud lod Jesus dø for vores skyld.

Et andet sted i Bibelen skriver Johannes: "Fordi Gud har elsket os først, skal vi elske hinanden". Det dobbelte kærlighedsbud er vigtigt i kristendommen.

KIRKEN

Kirken er den bygning, hvor kristne samles til gudstjeneste. Det er her, man bliver døbt, konfirmeret, gift eller begravet/bisat. De fleste steder ligger kirken på det højeste sted i sognet, så det er synligt for alle. Kirken som symbol fortæller om, hvor kristne fællesskaber mødes.

Men kirken er andet end de døde sten, den er bygget af. Med kirken forstår vi også de mennesker, der bruger kirken – menigheden. Så taler vi om, at kirken er levende sten – nemlig mennesker. Levende mennesker der tror på, at Jesus er død og opstået – blevet levende igen.

DUEN

Duen er et kendt symbol i kristendommen. Men den er også kendt som symbol i før-kristen tid. I 1. Mosebog læser vi således om, at det var en due, der kom tilbage til Noa med et olivenblad i næbbet, som tegn på at syndfloden var overstået. Og i Højsangen – en bog i Det gamle Testamente – er duen et symbol på kærlighed – et kælenavn til den man elskede. I jødedommen er den hvide due også den eneste offerfugl, man brugte i templet.

I kristendommen er duen et symbol på Helligånden. Da Jesus blev døbt i Jordanfloden af Johannes Døberen, dalede Guds ånd ned ligesom en due over ham. I mange kirker er der en due over prædikestolen; det fortæller, at det er Helligånden, der taler herfra.

Herudover er duen også et symbol for fred. Således finder vi mange duer på grave og gravsten på Danmarks kirkegårde. Det er et symbol for den dodes evige fred.

ENGLEN

Engle er meget ofte omtalt i Bibelen. De er symboler på Guds ledsagere og budbringere. Englen kommer med nyt fra Gud. Engle har også andre navne som gudesønner, keruber og serafer.

Engle udfører Guds vilje. De kommer uventet – og forsvinder lige så hurtigt igen. I Det gamle Testamente er det engle, der kalder for eksempel Jakob, Moses og Esajas til de opgaver, som han vil have dem til at løse.

I Det nye Testamente er det en engel – Gabriel - der kommer til den unge Maria og fortæller hende, at hun skal føde en søn, og at hun skal kalde ham Jesus. Det er en engel, der fortæller hyrderne på marken, at Jesus er blevet født og lagt i en krybbe i en stald udenfor Betlehem. Det var også en engel, der kom til Jesus natten før Langfredag for at trøste og hjælpe ham. Og endelig er det en engel, der fortæller kvinderne ved graven Påskemorgen, at Jesus er opstået – blevet levende igen.

Man taler også om, at vi mennesker har engle omkring os til at passe på os. De kaldes skytsengle.

DAGMARKORSET

Dagmarkorset har en lang historie. Det kom frem i 1683 i forbindelse med, at der skulle graves en grav på en kirkegård i Ringsted. Det fortælles, at korset blev fundet i dronning Dagsmars grav – deraf navnet Dagmarkorset. Dronning Dagmar var kong Valdemar Sejrs første kone. Dog antages det, at korset har sin oprindelse i en anden kultur mange hundrede år før.

På forsiden vises Kristus på korset. På bagsiden er der fem medaljoner, der blandt andet viser Kristus som verdensherskeren. På hver side af Kristus ses henholdsvis Maria og Johannes Døberen.

I kristendommen er Dagmarkorset symbol på dåben. I dåben kommer vi til at høre til hos Jesus. Derfor er der mange børn, der får et Dagmarkors i dåbsgave. Der er mange Dagmarkors, der er gået i arv fra oldemødre eller bedstemødre til oldebørn eller børnebørn.

ANKERET

Ankeret er kendt fra søfarten. På større både og skibe har der altid været et anker. Når man kom i havsnød, blev ankeret kastet ud. Det satte sig fast på bunden, så en ulykke blev undgået. Man satte dermed sit håb til ankeret. I kristendommen er ankeret også et symbol for håb. Håbet er knyttet til Kristus. I fodbold omtales målmanden ofte som den sidste ankermand – den sidste

mulighed for at modstanderne ikke scorer. Overført til kristendommen siger vi, at Kristus er ankermand – redningsmand. Vi sætter vort håb til ham som den korsfæstede og opstandne Frelser.

Sammen med korset og hjertet er ankeret et centralt symbol i kristendommen. Korset, ankeret og hjertet er symboler for tro, håb og kærlighed. Disse tre symboler findes på flere gravstene. Ankeret kan også stå alene på en gravsten. Det fortæller om håbet på et evigt liv efter døden.

SKIBET

Skibet er et symbol på den kristne kirke og menighed. Det største rum i kirken – dér hvor menigheden sidder – kaldes skibet. Det fortæller om, at menneskelivet er som en sejlskib: Vi sejler ud fra dåbens havn og skal på et tidspunkt sejle ind i dødens havn.

I mange kirker – især ved vestkysten – hænger der et skib ned fra loftet. Det er ofte en gave fra fiskere, der er blevet reddet engang, de var i havsnød.

Når man sidder på kirkebænken, kan vi forestille os, at vi er om bord på et skib. Det, vi modtager i gudstjenesten i form af dåben, nadveren og prædikenen, er en slags proviant til brug på vores sejlskib. Ved dåben får vi en plads i skibet, og den har vi lov til at beholde hele livet.

I Det nye Testamente hører vi om, at Jesus får stormen til at lægge sig, da han og disciplene kommer i havsnød på Genesareth sø. Det fortæller os, at Jesus har magt over de mange slags storme, der kan ramme os.

FISKEN

Fisken er nok ét af de ældste kristne symboler, der findes. Det skyldes, at bogstaverne i det græske ord for fisk - ICHTYS – kan forstås som en forkortelse for JESUS KRISTUS, GUDS SØN, FRELSER.

I de første par hundrede år efter Kristi fødsel var der mange kristne, der blev forfulgt, fordi de troede på Kristus. Ja, mange blev henrettet på grund af deres tro. Det betød, at man aldrig vidste, hvornår man mødte en kristen eller en ikke-kristen. Det var jo farligt at fortælle til en ikke-kristen, at man var kristen. Derfor havde mange kristne en fisk – enten om halsen, om hånden eller i lommen. Hvis den, man mødte, også havde det, kunne man roligt tale sammen. Det svarer måske lidt til, at mange kristne i dag går med en korshalskæde.

I Det nye testamente er mange af Jesu disciple fiskere. Vi hører om, at han sidder ved stranden og spiser fisk sammen med dem. Et andet sted fortælles der om, at han mætter 5000 mennesker med 5 brød og 2 fisk.

Måske er det derfor, at Folkekirkens Nødhjælp har fisken som logo. Den kan vi se på mange biler.